

عنوان مقاله:

روش تحقیق میدانی و پیش بینی اتفاقات و خطرات زلزله در شهر شیراز با استناد به مقایسه و بررسی زلزله های اخیر کشور

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی شهرسازی و معماری دانش بنیان (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمدعلی علیمردانی - دانشجوی دکترای تخصصی عمران سازه، گروه عمران، واحد لارستان، دانشگاه آزاد اسلامی، لارستان، ایران

عبدالمجید اسدی - استادیار گروه زمین شناسی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

لیلا شهریاری - استادیار گروه عمران، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

شهر شیراز از بزرگ ترین و قدیمی ترین شهرهای ایران است، به طور معمول سالانه زلزله های متعددی در حوالی این شهر روی می دهد و این شهر روی گسل های فعال زیادی می باشد، لذا هر آن احتمال وقوع زلزله های قوی است. به صورت تقریبی هر ده سال یک زلزله بزرگ در کشور رخ می دهد. زلزله ها عملاً آزمایشگاه بزرگی برای شناسایی نقاط ضعف و قوت بشر در رویارویی با این پدیده طبیعی بوده و درس گرفتن از هر زلزله می تواند، مطمئن ترین و بهینه ترین روش پیشرفت در همزیستی با این رخداد طبیعی محسوب شود. با توجه به انواع ساختمان های متداول در ایران و روش های ساخت و ساز کمتر شاهد عملکرد ساختمان های مهندسی و ساختارهای اجرایی در حوزه عمرانی کشور بوده ایم. با بررسی زلزله های گذشته تا زلزله اخیر درمی یابیم که روند اصلاح و بهبود ساخت و ساز کشور به کندی و البته رو به رشد بوده، لیکن با توجه به خطر آنی این پدیده و آسیب پذیری بالای مراکز جمعیتی در کشور نیازمند عزم جدی برای اصلاح در تمام زوایای موثر در امر ساخت و ساز می باشیم. در این تحقیق و مقاله ساختمان های شیراز با ساختمان های شهرهای که از نظر ساخت و ساز قدمت، ساختار و مشابهت زیادی دارند مقایسه و با دیدگاه علمی و مهندسی عیناً اتفاقات رویداده در ساختمان های مشابه بررسی و رویدادها ثبت و پیشنهاد بهسازی و مقاوم سازی ارائه گردیده است.

کلمات کلیدی:

زلزله، شیراز، مقاوم سازی، ساختمان، مهندسی، گسل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1798070>

